

दानियेलको पुस्तक - बीसौं नम्बर

दानिएल र प्रकाशन: राज्यहरूको उदय र पतनको भविष्यसूचक बुनेको वस्त्रको अनावरण

Jeff Pippenger

2023-12-15

बहिनी ह्वाइटले बारम्बार यो संकेत गर्नुहुन्छ कि बुझिनु आवश्यक रहेका भविष्यवाणीसम्बन्धी शिक्षाहरू राज्यहरूको उत्थान र पतनद्वारा चित्रित गरिएका छन्।

“दानियेल र प्रकाशको पुस्तकहरूमा स्पष्ट पारिएअनुसार राष्ट्रहरूको उदय र पतनबाट, केवल बाह्य र सांसारिक महिमा कति मूल्यहीन हुन्छ भन्ने हामीले सिक्न आवश्यक छ। बाबेल, आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति र वैभवसहित—जसको समान हाम्रो संसारले त्यसपछि कहिल्यै देखेको छैन,—त्यस्तो शक्ति र वैभव, जुन त्यस समयका मानिसहरूलाई अत्यन्त स्थिर र दीर्घस्थायी जस्तो देखिन्थ्यो,—कति पूर्ण रूपमा लोप भएको छ! ‘घाँसको फूल’ झैं, त्यो नष्ट भएको छ। याकूब 1:10। त्यसरी नै मादी-फारसी राज्य, र यूनान तथा रोमका राज्यहरू पनि नष्ट भए। र यसरी परमेश्वरलाई आफ्नो जग नभएको सबै कुरा नष्ट हुन्छ। केवल त्यही कुरा स्थिर रहन सक्छ, जो उहाँको उद्देश्यसँग आबद्ध छ र उहाँको चरित्रलाई प्रकट गर्दछ। उहाँका सिद्धान्तहरू नै हाम्रो संसारले चिनेका एक मात्र अचल कुराहरू हुन्।” Prophets and Kings, 548.

दानियेल र प्रकाशको पुस्तकहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका राज्यहरूको “उदय र पतन” भविष्यवाणीको अध्ययन गर्न सही दृष्टिकोणको केन्द्रबिन्दु हो। बाबेलको पतनको प्रतिरूप उत्पत्ति अध्याय एघारमा निम्नोदको बाबेलको पतनद्वारा देखाइन्छ। त्यसपछि दानियेल अध्याय पाँचमा बाबेल फेरि पतन हुन्छ। सन् ५३८ मा सत्ता-शिखरमा पुगेको पोपसत्ताको इतिहास, र त्यसपछि सन् १७९८ मा भएको यसको पतनले पनि बाबेलको अन्तिम पतनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, किनकि भविष्यवाणीअनुसार पोपसत्ता आत्मिक बाबेल हो। पोपसत्ता सन् १७९८ मा पतन भयो, र प्रकाश अध्याय अठारले यसको अन्तिम पतनको रूपरेखा प्रस्तुत गर्दछ। दानियेल अध्याय एघारको पद पैतालीसमा, त्यहाँ उत्तरका राजाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको पोपसत्ता, सहायता गर्ने कोही नभई आफ्नो अन्तमा पुग्छ। यो कृपाकाल समाप्त हुँदा घटित हुन्छ, किनकि अध्याय एघारको पद पैतालीस र अध्याय बाह्रको पद एकले एउटै इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

अनि उसले समुद्रहरूको बीचमा महिमामय पवित्र पर्वतमा आफ्नो राजमहलका पालहरू गाड्नेछ; तापनि उसको अन्त हुनेछ, र उसलाई सहायता गर्ने कोही हुनेछैन। अनि त्यस समयमा मिखाएल उठ्नेछ, त्यो महान् प्रधान, जो तिम्रा जनताका सन्तानहरूको पक्षमा उभिन्छ; र यस्तो सङ्कटको समय आउनेछ, जस्तो कुनै जाति अस्तित्वमा आएदेखि त्यस समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन; अनि त्यस समयमा तिम्रा जनता छुटकारा पाउनेछन्, अर्थात् हरेक जन, जो पुस्तकमा लेखिएको पाइनेछ। दानियेल 11:45, 12:1.

दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश बाबेलोन दुई पटक पतन भएको तथ्यमा आधारित छ। निम्नोद र बेलशज्जारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको शाब्दिक बाबेलोन दुई पटक पतन भयो, र आत्मिक बाबेलोन १७९८ मा पतन भयो, अनि मानव अनुग्रह-अवधि समाप्त हुँदा फेरि त्यस्तै हुन्छ।

अनि अर्को स्वर्गदूत पछिपछि आयो, यसो भन्दै, “बाबिलोन ढलेको छ, ढलेको छ, त्यो महान् सहर; किनकि उसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाई।” प्रकाश 14:8.

दोस्रो स्वर्गदूतमा बाबेलको पतनको पुनरुक्तिले, धर्मशास्त्राभिन्न शब्दहरू र वाक्यांशहरूको दोहोरिनु दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश र मध्यरातको पुकारको संयुक्त सन्देशको प्रतीक हो भनी पहिचान गर्न भविष्यसूचक औचित्य प्रदान गर्दछ। यसले भविष्यवाणीको अध्ययन दानियेल र प्रकाशका पुस्तकहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका राज्यहरूको उदय र पतनमा आधारित हुन्छ भन्ने, सिस्टर ह्वाइटद्वारा पहिचान गरिएको सिद्धान्तलाई पनि समर्थन गर्दछ। यसले यो अवधारणालाई

स्पष्ट गर्दछ कि बाबेलको पतनलाई बुझ्नका लागि, भविष्यवाणीको विद्यार्थीले बाबेलका सबै पतनहरूलाई “line upon line” एकसाथ ल्याउनुपर्छ, ताकि बाबेलको अन्तिम पतनसम्बन्धी सही भविष्यसूचक सन्देश स्थापित गर्न सकियोस्।

दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा बाबेलोनको दुईपटक पतन हुनु, सत्य दुई साक्षीहरूको गवाहीद्वारा स्थिर गरिन्छ भन्ने भविष्यवाणीसम्बन्धी नियममा आधारित छ। सन्देशभित्र बाबेलोनको पतनको यो द्विगुणित प्रस्तुति, बाइबलमा पछिल्लो वर्षा भनेर चिनिने भविष्यवाणीसम्बन्धी पद्धतिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो पवित्र पद्धति, अर्थात् पछिल्लो वर्षा, विभिन्न भविष्यवाणीका रेखाहरूलाई “पङ्क्ति माथि पङ्क्ति” एकसाथ ल्याउने अनुप्रयोग हो। जब यो पद्धति भविष्यवाणीका विद्यार्थीले प्रयोग गर्छ, तब यसले पछिल्लो वर्षाको “सन्देश” स्थापित गर्दछ। पवित्र पद्धतिको अनुप्रयोगद्वारा स्थापित भएको पछिल्लो वर्षाको सन्देश, त्यसपछि दोस्रो स्वर्गदूत र मध्यरात्रिको पुकारका संयुक्त भविष्यवाणीपरक इतिहासहरूमा घोषणा गरिन्छ। यो पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको इतिहासमा सत्य थियो, र आज पनि, तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको इतिहासमा, यो सत्य नै छ।

दानिएलको पुस्तकका अध्याय चार र पाँचले इतिहासको त्यो रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले बाबेलको उदय र आरम्भलाई समेटेछ—जुन अध्याय चारमा नबूकदनेसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ—र त्यसपछि बाबेलको पतन र अन्त्यलाई—जुन अध्याय पाँचमा बेलशज्जारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यी दुवैले मिलेर एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखा उत्पन्न गर्छन्। ती दुई अध्यायद्वारा उत्पन्न भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखालाई पछिल्लो वर्षाको सन्देश स्थापित गर्नका लागि दानिएलका अध्याय एकदेखि तीनमाथि आरोपित गरिनु पर्छ।

यी दुई अध्यायहरूले नबूकदनेसरको पतन र पुनःउत्थान, तथा बेलशज्जारको पतन र विनाश प्रस्तुत गर्छन्, र यसरी तिनीहरूले उक्त वंशरेखाको आरम्भ र अन्त्यमा बाबेलको पतन प्रस्तुत गर्छन्। यी दुई अध्यायहरूले निर्माण गरेको भविष्यवाणीको रेखा बाबेलको पतन, उत्थान, र त्यसपछि पुनः पतनमा आधारित रूपमा संरचित छ। यही तथ्य मात्रले पनि ती दुई अध्यायहरूले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने पहिचान गराउँछ। यी दुई अध्यायहरूले प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशुको इतिहास प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यस इतिहासमा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश र मध्यरात्रिको पुकार दुई पटक घोषणा गरिन्छ।

यसकारण, हामी दानिएलका चौथो र पाँचौँ अध्यायहरूको विचार आरम्भ गर्नुभन्दा पहिले, हामी उत्तरवर्षा नै भएको पवित्र कार्यविधिलाई पहिचान गर्नेछौं, र त्यसपछि त्यस कार्यविधिको प्रयोगद्वारा हामी उत्तरवर्षाको सन्देशलाई पहिचान गर्नेछौं।

पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतको इतिहासको एउटा महत्त्वपूर्ण मार्गचिह्न विलियम मिलरका भविष्यवाणी-व्याख्याका नियमहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने कार्यविधि थियो। ती नियमहरू मानिसहरूले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश पहिचान गर्न प्रयोग गरेका थिए, र त्यो सन्देश त्यस इतिहासको पछिल्लो वर्षाको सन्देश थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासको एउटा महत्त्वपूर्ण मार्गचिह्न “Prophetic Keys” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्यविधि हो। हाम्रो वर्तमान इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश पहिचान गर्न ती नियमहरू विलियम मिलरका नियमहरूसँग संयुक्त रूपमा प्रयोग गरिनुपर्छ, र अहिले ती नियमहरूद्वारा स्थापित हुँदै गएको सन्देश अन्तिम दिनहरूको पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो। मिलरका नियमहरूले पृथ्वीको पशुको भविष्यवाणीमूलक इतिहासमा अगिल्लो वर्षालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र ती नियमहरू “Prophetic Keys” सँग संयुक्त हुँदा पृथ्वीको पशुको भविष्यवाणीमूलक इतिहासमा पछिल्लो वर्षालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

पछिल्ला वर्षा भनेको सन्देश उत्पन्न गर्न प्रयोग गरिने विधि हो। त्यहाँ त्यस्ता मानिसहरू छन् जो धोखामा परेका छन्, किनकि उनीहरू पहिले त्यो अनुभव उत्पन्न गर्ने सन्देश नखोजीकनै पछिल्ला वर्षाको अनुभव खोज्छन्। ख्रीष्टियताका पेन्तेकोस्ती मण्डलीहरू त्यस धोखाको स्पष्ट उदाहरण हुन्। उही प्रकारको भ्रामक दिशानिर्देशन तिनीहरूका लागि पनि उपलब्ध छ, जो पछिल्ला वर्षाको सन्देश त खोज्छन्, तर पछिल्ला वर्षाको सन्देशलाई पहिचान गर्ने र स्थापित गर्ने विधि खोज्न अस्वीकार गर्छन्। सही विधि बिना सही सन्देश पहिचान गर्न सकिँदैन। सही सन्देश बिना सही अनुभव

असम्भव छ।

यस बाइबलीय तथ्यको महत्त्वलाई प्रायः मानिसहरूले चित्र सक्दैनन्, किनकि तिनीहरूले बाइबल अध्ययन गर्ने एउटा मात्र सही तरिका हुन्छ, र बाइबल अध्ययन गर्ने धेरै गलत तरिकाहरू पनि हुन्छन् भन्ने सम्भावनालाई कहिल्यै विचार गरेका छैनन्। बाइबल अध्ययन गर्ने गलत तरिका, अर्थात् सबैभन्दा बढी रोजिने तरिका, बाइबलले के सिकाउँछ भन्ने विषयमा अन्य मानिसहरूको मतमा भरोसा गर्नु हो। मानिसहरूमा यो यति सामान्य समस्या भएकोले, हरेक मण्डलीले आफ्ना झुन्डको यस झूटो ठानिएको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्न एउटा व्यवस्था खडा गर्छ। त्यस झूटो आवश्यकताले यस्तो झूटो कार्य उत्पन्न गर्छ—नेताहरूको एउटा यस्तो व्यवस्था स्थापित गर्ने, जसलाई बाइबलीय समझको आत्मिक विज्ञका रूपमा चिनिन्छ र जसले अप्रशिक्षित झुन्डको समझलाई सही रूपमा निर्देशित गर्नेछ। बाइबलले मण्डलीको संरचनाका लागि एक अत्यन्त सुव्यवस्थित प्रणालीको परिचय दिन्छ, जसमा प्राचीनहरू, अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू समावेश छन्, तर बाइबलले कहिल्यै पनि मण्डलीय संगठनको त्यस्तो भ्रष्टतालाई अनुमोदन गर्दैन, जसले सत्य के हो वा के होइन, र त्यसपश्चात् कसलाई विधर्मी भन्ने वा नभन्ने भन्ने निर्णय गर्न अभिषिक्त गरिएका नेताहरूको एउटा व्यवस्था उत्पादन गर्छ।

परमेश्वरसमक्ष स्वीकृत ठहरिनलाई प्रयत्न गर; सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्ने, लज्जित हुन नपर्ने एक कामदार बन। २ तिमोथी २:१५।

एक मण्डलीय अगुवाले झूटा सिद्धान्तहरू र ती सिद्धान्तहरूलाई प्रवर्द्धन गर्नेहरूका विरुद्ध आग्रह गर्न, हप्काउन, शिक्षा दिन र रक्षा गर्नुपर्छ; तर हामी प्रत्येकले “सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्दै” आफूलाई “परमेश्वरको सामु स्वीकार्य” ठहरिन “अध्ययन” गर्नुपर्छ। यसो गर्दा, बाइबलले सत्यको वचनलाई ठीकसँग विभाजन गर्ने सही तरिकाका रूपमा पहिचान गरेको पद्धति हामीले जान्नुपर्छ। यशैयाको पुस्तकले यी विषयहरूलाई पछिल्लो वर्षाको सन्दर्भमा प्रस्तुत गर्दछ, त्यसैले हामी त्यहीँबाट आरम्भ गर्नेछौं।

त्यस दिन परमप्रभुले आफ्नो कठोर, महान् र शक्तिशाली तरवारले लेवियाथान, त्यो छिटो सरकने सर्पलाई, अर्थात् त्यो बाङ्गोटिङ्गो सर्प लेवियाथानलाई दण्ड दिनुहुनेछ; र उहाँले समुद्रमा भएको अजिङ्गरलाई मार्नुहुनेछ। त्यस दिन तिमीहरू त्यसका निम्ति गाओ, “रातो दाखमद्यको एउटा दाखबारी।” म परमप्रभु त्यसको रखवाली गर्छु; म त्यसलाई प्रत्येक क्षण सिँचाइ दिनेछु; कसैले त्यसलाई नोक्सान नपुऱ्याओस् भनेर म त्यसलाई रातदिन रक्षा गर्नेछु। ममा क्रोध छैन; युद्धमा कसले काँडा र झारहरूलाई मेरो विरुद्ध खडा गरिदला? म त तिनीहरूका बीचबाट अघि बढ्नेथैं, म तिनीहरूलाई एकैसाथ जलाइदिनेथैं। अथवा उसले मेरो बललाई समातोस्, ताकि उसले मसँग मेल गरोस्; अनि उसले मसँग मेल गर्नेछ। उहाँले याकूबबाट आएकाहरूलाई जरा हाल्न लगाउनुहुनेछ; इस्राएल फुल्नेछ र कोपिला लाग्नेछ, र संसारको सतहलाई फलले भरिदिनेछ। के उहाँले त्यसलाई त्यसरी प्रहार गर्नुभएको छ, जसरी उहाँले त्यसलाई प्रहार गर्नेहरूलाई प्रहार गर्नुभएको थियो? अथवा के त्यो त्यसलाई मार्नेहरूका वधजस्तै मारिएको छ? परिमित रूपमा, जब त्यो फैलँदै जान्छ, तब तपाईं त्यससँग विवाद गर्नुहुन्छ; पूर्विय आँधीको दिनमा उहाँले आफ्नो कठोर वायुलाई रोक्नुहुन्छ। यसरी याकूबको अधर्म पखालिनेछ; र उसको पाप हटाइने सम्पूर्ण फल यही हो—जब उसले वेदीका सबै ढुङ्गाहरूलाई टुक्र्याइएका खडियाका ढुङ्गाजस्तै बनाउँछ, तब अशेरा-स्तम्भहरू र मूर्तिहरू खडा रहनेछैनन्। तैपनि किल्लेबन्द शहर उजाड हुनेछ, र बासस्थान त्यागिएको हुनेछ, र उजाडस्थानजस्तै छाडिएको हुनेछ; त्यहाँ बाच्छोले चरन गर्नेछ, र त्यहीँ त्यो पल्टेर बस्नेछ, र त्यसका हाँगाहरू नष्ट गर्नेछ। जब त्यसका डालाहरू सुक्छन्, तब ती भाँचिनेछन्; स्त्रीहरू आएर तिनलाई आगोमा हाल्नेछन्; किनकि यो बुझाइ नभएको प्रजा हो; त्यसैले तिनीहरूलाई बनाउनुहुनेले तिनीहरूमाथि दया गर्नुहुनेछैन, र तिनीहरूलाई रचना गर्नुहुनेले तिनीहरूमाथि कृपा देखाउनुहुनेछैन। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले महानदीको नहरदेखि मिश्रदेशको खोलासम्म झटारो हाल्नुहुनेछ, र हे इस्राएलका सन्तानहरू हो, तिमीहरू एक-एक गरी बटुलिनेछौं। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि ठूलो तुरही फुकिनेछ, र अश्शूरदेशमा नाश हुन लागेकाहरू र मिश्रदेशमा छरिएकाहरू आउनेछन्, र यरूशलेमको पवित्र पर्वतमा परमप्रभुको आराधना गर्नेछन्। यशैया २७:१-१३।

अघिल्ला लेखहरूमा, हामीले बारम्बार बाबेलोनबाट परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूलाई बाहिर बोलाउन उचालिने “झण्डा” को विषयलाई सम्बोधन गरेका छौं। यशैया अध्याय सत्ताइसको अन्तिम पदले “ठूलो तुरही फुकाइनेछ, र अश्वर देशमा नष्ट हुने लागेका मानिसहरू आउनेछन्” भनेर झण्डाको कार्यलाई सम्बोधन गर्दछ। अन्तिम दिनहरूमा अश्वर बाबेलोनको प्रतीक हो, र त्यस पदमा बाबेलोनबाट बाहिर निस्कनुपर्ने चेतावनी-सन्देश सुन्नेहरू आउँछन् र तिनीहरूसित आराधना गर्छन्, जो भविष्यवाणीअनुसार “यरूशलेमको पवित्र पर्वत” मा अवस्थित एक लाख चवालीस हजारको रूपमा चित्रित गरिएका छन्।

यो पदले भन्छ, “र त्यस दिनमा यस्तो हुनेछ।” “त्यो दिन,” अर्थात् त्यो दिन जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको दोस्रो स्वरले परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउँछ, सम्पूर्ण अध्यायको प्रसंग हो। प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको दोस्रो स्वरले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पुकार गर्दछ, जब टायरकी वेश्या सम्झना गरिन्छ।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर यसो भनिरहेको सुनेँ: हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट निस्किआओ, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ। प्रकाश 18:4, 5.

यशैया अध्याय सत्ताइसको आरम्भ त्यही दिनलाई चिनाउँदै हुन्छ, जससँग यो अध्याय अन्त्य पनि हुन्छ, जब यसो भनिएको छ, “त्यस दिन परमप्रभुले आफ्नो कठोर, महान् र शक्तिशाली तरवारले लेवियातान, त्यो वेधक सर्पलाई, अर्थात् लेवियातान, त्यो बाङ्गो सर्पलाई दण्ड दिनुहुनेछ; र उहाँले समुद्रमा भएको अजिङ्गरलाई मार्नुहुनेछ।”

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा परमेश्वरको कार्यकारी, प्रतिदण्डात्मक न्याय अजिङ्गरका राज्यहरू (संयुक्त राष्ट्रसंघ), पशु (पापसत्ता) र झूटा अगमवक्ता (संयुक्त राज्य अमेरिका) माथि आरम्भ हुन्छ। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा रहेको झूटा अगमवक्ता परास्त हुन्छ, र राष्ट्रिय धर्मत्यागले राष्ट्रिय विनाश उत्पन्न गर्दछ। आइतबारको व्यवस्था नै त्यो स्थान हो जहाँ परमेश्वरका कार्यकारी न्यायहरू अजिङ्गरमाथि पर्न आरम्भ हुन्छन्, जो शैतान हो (र जसको पार्थिव राज्यलाई अजिङ्गरको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ), साथै पशु र झूटा अगमवक्तामाथि पनि। यो एक क्रमिक दण्ड हो, जो आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ। यशैया अध्याय सत्ताइसको आरम्भ र अन्त्य दुवै आइतबारको व्यवस्था हुन्, र उक्त अध्यायले ती विशिष्ट विषयहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो आइतबारको व्यवस्थासम्म पुग्याउने र त्यसपछिको इतिहाससँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छन्।

हामी सत्ताइसौँ अध्यायलाई विचार गरिरहेका छौँ, किनकि यसले अठ्ठाइसौँ र उनन्तीसौँ अध्यायहरूको लागि भविष्यवाणीसम्बन्धी परिवेश स्थापित गर्छ। ती अध्यायहरूमा हामी पछिल्लो वर्षालाई एक कार्यविधिका रूपमा परिभाषित गरिएको भेट्छौं, जसले हामीलाई दानिएलका अध्याय एकदेखि तीनमाथि दानिएलका अध्याय चार र पाँचलाई राख्नुको महत्त्व बुझ्न सक्षम बनाउनेछ। यशैया अध्याय सत्ताइसले अजिङ्गरको राज्यमाथि हुने क्रमिक दण्डको आरम्भलाई पहिचान गरिसकेपछि, उनी अभिलेख गर्छन् कि त्यस समयावधिमा परमेश्वरका जनहरूलाई “तिनलाई गाऊ” भनी आज्ञा दिइन्छ। कसलाई गाऊ?

कसलाई गाइने हो भन्ने उत्तर गीतकै शीर्षकमा छ, किनकि तिनीहरूले “परमप्रभुले जोगाइराख्नुहुने रातो दाखमद्यको दाखबारी” गाउनुपर्नेछ। दाखबारीको कथा परमेश्वरका जनहरूको कथा हो, र यसको पहिलो उल्लेख यशैयाले पाँचौँ अध्यायमा गरेका छन्।

अब म मेरा अत्यन्त प्रियका विषयमा, उहाँको दाखबारीको सम्बन्धमा, मेरा प्रियको एउटा गीत गाउनेछु। मेरो अत्यन्त प्रियको एउटा अति उर्वर पहाडमा दाखबारी थियो। उहाँले त्यसलाई बारले घेर्नुभयो, त्यसका ढुङ्गाहरू हटाउनुभयो, र त्यसमा सबैभन्दा उत्तम जातको दाख रोप्नुभयो; त्यसको बीचमा एउटा धरहरा निर्माण गर्नुभयो, र त्यसैमा एउटा दाखरस निचोर्ने कोल पनि बनाउनुभयो। उहाँले यसले असल दाखफल फलाओस् भनी आशा गर्नुभयो, तर त्यसले जङ्गली दाखफल फलायो। अब हे यरूशलेमका बासिन्दाहरू, र हे यहूदाका मानिसहरू, म र मेरो दाखबारीको बीचमा न्याय गरिदिनुहोस्, म विनती गर्दछु। मेरो दाखबारीको निम्ति मैले जे गरेको छैन,

त्यसभन्दा बढी अरू के गर्न सकिन्थ्यो? जब मैले यसले असल दाखफल फलाओस् भनी आशा गरें, तब यसले किन जङ्गली दाखफल फलायो? अब आओ, म तिमीहरूलाई बताउनेछु कि म मेरो दाखबारीलाई के गर्नेछु: म यसको बार हटाइदिनेछु, र यो निलिइनेछ; यसको पर्खाल भत्काइदिनेछु, र यो कुल्चिइनेछ। म यसलाई उजाड पारिदिनेछु; यो न छाँटिनेछ, न खनिनेछ; तर यसमा काँडाहरू र सिउँडीहरू उम्रनेछन्। म बादलहरूलाई पनि आज्ञा दिनेछु कि तिनीहरूले यसमाथि पानी नपारून्। किनकि सेनाहरूका परमप्रभुको दाखबारी इस्राएलको घराना हो, र यहूदाका मानिसहरू उहाँको रमणीय बिरुवा हुन्; उहाँले न्यायको प्रतीक्षा गर्नुभयो, तर हेर, त्यहाँ अत्याचार थियो; धार्मिकताको प्रतीक्षा गर्नुभयो, तर हेर, त्यहाँ विलापको पुकार थियो। यशैया ५:१-५।

आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको इतिहासमा, परमेश्वरका जनहरूले परमेश्वरका जनहरूकै निम्ति दाखबारीको गीत गाउनुपर्नेछ, किनकि त्यस गीतले यसो भन्छ, “अनि अब, हे यरूशलेमका बासिन्दाहरू र यहूदाका मानिसहरू हो, म र मेरो दाखबारीको बीचमा न्याय गर, म तिमीहरूलाई बिन्ती गर्दछु।” दाखबारीको गीत त्यही गीत हो जसले एक पूर्व करारका जनहरूको उपेक्षा गरिनुलाई पहिचान गराउँछ, जब कि परमेश्वर तिनीहरूसित करारमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, जसका विषयमा पत्रुसले भनेका छन्, “जो पहिले मानिसहरू नै थिएनौ, तर अब परमेश्वरका मानिसहरू भएका छौ।” यसले दाखबारीमाथि वर्षा नपरेको तथ्यलाई पनि पहिचान गराउँछ, र यसरी त्यस समयावधिमा आउने एलियाको कार्यलाई चिनाउँछ, जसले त्यस अवधिमा एकमात्र वर्षा गराउन सक्छ। हामी जान्दछौं कि यो गीत करारका एक जनसमूहको उपेक्षा गरिनुका विषयमा हो, किनकि दाखबारीको गीत ख्रीष्टद्वारा प्राचीन इस्राएललाई त्यही अवधिमा गाइयो, जब प्राचीन इस्राएललाई उपेक्षा गरिंदै थियो, र त्यसै समयमा परमेश्वर आत्मिक इस्राएलसित करारमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्थ्यो।

अर्को एउटा दृष्टान्त सुन: एक जना गृहस्वामी थिए, जसले एउटा दाखबारी लगाए, त्यसलाई चारैतिर बार लगाए, त्यसमा दाखरस कोल खने, एउटा धरहरा बनाए, र त्यसलाई किसानहरूलाई बटाइमा दिएर टाढाको देशतिर गए। फलको समय नजिक आउँदा, उनले त्यसको फल लिनका लागि आफ्ना सेवकहरूलाई ती किसानहरूकहाँ पठाए। तर किसानहरूले उनका सेवकहरूलाई समाती, एक जनालाई कुटे, अर्कोलाई मारे, र अर्कोलाई ढुङ्गाले हिराए। फेरि उनले पहिलाभन्दा धेरै अरू सेवकहरू पठाए, र तिनीहरूले तिनीहरूसित पनि त्यसै गरे। तर सबैभन्दा अन्त्यमा उनले आफ्नो छोरालाई तिनीहरूकहाँ यसो भन्दै पठाए, ‘तिनीहरूले मेरो छोराको आदर गर्नेछन्।’ तर जब किसानहरूले छोरालाई देखे, तिनीहरूले आपसमा भने, ‘यही त उत्तराधिकारी हो; आओ, यसलाई मारौं, र यसको उत्तराधिकार आफ्नो कब्जामा लिऔं।’ अनि तिनीहरूले उसलाई समाते, दाखबारीबाहिर फाले, र मारे। यसकारण, जब दाखबारीका मालिक आउँछन्, उनले ती किसानहरूलाई के गर्नेछन्? तिनीहरूले उहाँलाई भने, ‘उनले ती दुष्ट मानिसहरूलाई अत्यन्त दुःखद रीति नष्ट गर्नेछन्, र दाखबारी अरू किसानहरूलाई बटाइमा दिनेछन्, जसले समयमा त्यसका फलहरू उहाँलाई बुझाउनेछन्।’ येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा कहिल्यै पढेका छैनौ, “जुन ढुङ्गा निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनाको शिरको ढुङ्गा भएको छ; यो परमप्रभुको काम हो, र हाम्रो आँखामा यो अचम्मको छ”?’ यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ, र त्यसका फल फलाउने एउटा जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुङ्गामाथि लड्छ, त्यो टुक्राटुक्रा हुनेछ; तर जसको माथि यो ढुङ्गा खस्छ, त्यसलाई यसले चूर्ण बनाइदिनेछ। जब मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले उहाँका दृष्टान्तहरू सुने, तब उहाँले तिनीहरूको विषयमा बोल्नुभएको रहेछ भन्ने तिनीहरूले बुझे। मत्ती २१:३३-४५।

जब येशूले प्राचीन इस्राएललाई परमेश्वरको दाखबारीको गीत सुनाउनुभयो, तब तिनीहरू सन्देशको तर्क र बलमा यसरी तानिए कि, जब येशूले खोटा निहुँ खोज्ने यहूदीहरूलाई सोध्नुभयो कि दाखबारीका प्रभुले पुत्रलाई मार्नेहरूलाई के गर्नेछन्, तब तिनीहरूले सही उत्तर दिनुबाट आफूलाई रोक्न सकेनन्, जब तिनीहरूले भने, “उसले ती दुष्ट मानिसहरूलाई निःसन्देह दारुणरीतिले नष्ट गर्नेछ, र आफ्नो दाखबारी अरू किसानहरूलाई ठेक्कामा दिनेछ, जसले आ-आफ्ना मौसममा त्यसका फलहरू उसलाई बुझाउनेछन्।”

त्यसपछि येशूले अस्वीकृत ढुङ्गाको विषयमा गाएर उक्त गीतमा तुरुन्तै अर्को पद थप्नुभयो, र अन्तिम स्तबकद्वारा उनीहरूको उत्तरलाई यसो भन्दै एकत्र गर्नुभयो, “यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट

खोसिनेछ, र त्यसका फल फलाउने एउटा जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुङ्गामाथि खस्छ, त्यो टुक्राटुक्रा हुनेछ; तर जसको माथि यो खस्नेछ, त्यसलाई यसले चूर्ण पार्नेछ।” “त्यसलाई चूर्ण पार्नेछ” भन्ने अभिव्यक्तिले यशैया सत्ताइसलाई प्रतिध्वनित गर्दछ, जहाँ “वेदीका सबै ढुङ्गाहरू टुक्राटुक्रा पारिएका खडियाढुङ्गाजस्तै” बनाइन्छन्, र “वनदेवताका थानहरू र मूर्तिहरू ठाडो रहनेछैनन्।” यी दुवै योशियाहले सम्पन्न गरेको पुनर्जागरणको कार्यप्रति संकेत हुन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा “सात समय” लाई पुनः पत्ता लगाउनेहरूलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ, र यही त्यो ठोकरको ढुङ्गा हो, जसले त्यसलाई बहुमूल्य ठान्न अस्वीकार गर्नेहरूलाई चकनाचूर पार्दछ।

आइतबारको व्यवस्थाको दिनमा, जसरी यशैया अध्याय सत्ताइसमा प्रस्तुत गरिएको छ, “जो पहिले कुनै प्रजा थिएनन्,” तिनीहरूले प्रभुको रातो दाखमद्यको दाखबारीको गीत गाउनुपर्नेछ। यी लेखहरूले बारम्बार यो पहिचान गरेका छन् कि पहिलो र दोस्रो सन्देशविना कुनै तेस्रो सन्देश हुँदैन। आइतबारको व्यवस्था नै तेस्रो सन्देश हो, र आइतबारको व्यवस्थाको दिनभित्र पहिलो र दोस्रो सन्देशको इतिहास समावेश हुन्छ। यशैयाको अध्याय सत्ताइसमा, आइतबारको व्यवस्था दानियेल अध्याय एकमा प्रतिनिधित्व गरिएको अवधिलाई चिन्हित गरिरहेको छ, अनि पुनः दानियेल अध्याय एकदेखि तीनसम्म पनि। भविष्यवाणीगत रूपमा, अध्याय सत्ताइसमा आइतबारको व्यवस्थाको दिनले सेप्टेम्बर ११, २००१ को इतिहासलाई चिन्हित गरिरहेको छ, जब पहिलो सन्देशले शक्ति पायो, र त्यहाँबाट चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्म।

रोमकी व्यभिचारिणीले आफ्नो गीत गाउन थाल्ने बिन्दुसम्म पुगनुअघि का समयमा उद्धार पाएकाहरूले उद्धोष गर्नुपर्ने गीतसम्बन्धी हाम्रो विचारलाई हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

अनि मैले हेरेँ, र हेर, सियोन पर्वतमा एउटा थुमा उभिएको थियो, र उहाँसँग एक लाख चवालीस हजार थिए, जसका निधारहरूमा उहाँका पिताको नाउँ लेखिएको थियो। अनि मैले स्वर्गबाट एउटा स्वर सुनेँ, जो धेरै जलहरूको स्वरजस्तै, र ठूलो मेघगर्जनको स्वरजस्तै थियो; अनि मैले वीणावादकहरूले आफ्ना वीणाहरू बजाइरहेका जस्तो स्वर सुनेँ। अनि तिनीहरूले सिंहासनको सामु, ती चार जीवित प्राणीहरूको सामु, र प्राचीनहरूको सामु एउटा नयाँ गीतजस्तै गाए; र त्यो गीत ती एक लाख चवालीस हजारबाहेक, जो पृथ्वीबाट उद्धार गरिएका थिए, अरू कसैले सिक्न सकेन। यिनीहरू तिनीहरू नै हुन् जो स्त्रीहरूसँग अशुद्ध पारिएका छैनन्; किनकि तिनीहरू कुमारीहरू हुन्। यिनीहरू तिनीहरू नै हुन् जो थुमालाई उहाँ जहाँजहाँ जानुहुन्छ त्यहीं पछ्याउँछन्। यिनीहरू मानिसहरूमध्येबाट उद्धार गरिएका थिए, परमेश्वर र थुमाका निम्ति प्रथमफल भएर। अनि तिनीहरूका मुखमा कुनै छल पाइएन; किनकि तिनीहरू परमेश्वरको सिंहासनको सामु निर्दोष छन्। प्रकाश १४:१-५।